



Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis Cesario [et] Juliano mar. Cap[itulum]. ij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mense novembri occurribus Fo. cclvij.

dirigitur. Premiū autē illorū nuncorū consuevit esse: ut rex illis predia et possessiones largiat. unde et de ipsis additur. Qui ipsi possident terram. Nam et angelis deus regimen tenorū commisit. Quintus ordo: qui est militum sine pugnatorum: est ordo martyrum: qui pro regis honore usq; ad effusionem sanguinis decerterunt. Tales autem multas persecutions hostiū pati consueverunt: unde merito de martyribus dicitur. Beati qui persecutionem patiuntur propter iusticiam. Et talis passio contra sanam mundi gloriam dirigitur. Premiū autē milituz regis esse consuevit: ut rex eis oīa sua liberaliter comunicet: adeo q; inter ipos et eius assessores nulla differentia sit: unde et de ipsis additur: sicut et de apostolis: quī ipsorum est regnum celorum: q; et martyres Christo conregnare purantur: et reges appellantur: coronas regias in capite deferentes. Sextus ordo: qui est nobilium sine primarioz: est ordo confessorum: qui per iugem contemplationē regē celi continente continentur: et eius societati quodāmodo deputatur. Tales autē nobiles clues debent super oīa ad pacem vigilare: et ut concordia sit inter ipos affectare. vñ q; tales fuerūt confessores: de eis dicitur. Beati pacifici. Et talis Pax coram Iram dirigitur. Premiū autē horū esse consuevit: ut rex tales nobiles adeo diligat: q; ipos quodāmodo filios suos appelleat. vñ et de istis addit. Qui filii dei vocabunt. Septimus ordo: qui est mercatorū sine operariorū: est ordo pariarū chari: qui operibus misericordie intenti: quo dāmodo merces celicas Christo vendebant centuplum recepturi. vñ autē mercatores debet esse misericordes: ne lucis pecunialibus nimis insistenti efficiātur deceptores. unde q; tales fuerunt: patriarche dicitur de eis. Beati misericordes. Et talis misericordia contra inuidiā dirigitur. Premiū autē mercatorū esse consuevit: ut de suis negotiacionibus lucru percipient. vñ et de istis addit. Qui ipsi misericordia cōsequetur. Octauus ordo: qui est dominarū: est ordo virginis que reginā celi cōtinēt associant: et ei ingiter assistunt. Tales autē die debent esse munde et pudice: ut etiam regi assistere possint. unde q; tales fuerunt virgines dicitur de illis. Beati mundo corde. Et talis mundicia contra luxuriam dirigitur. Hanc autē dominarū premiū esse solet: ut regis faciē videant: et eius specialem amicitiam habeant. unde et de istis additur. Qui ipsi deum videbunt. Quarto et ultimo institutum est illud festum: propter orationum nostrarum faciliorem impetrationē: ut sicut ecclesia dei hac die omnes sanctos vniuersaliter honorat: sic et ipsi pro nobis omnes insimul intercedant. Declaratio in oratione tangitur: cu dicitur. Desiderata nobis tue propiciacionis abundantia multiplicatis intercessionibus largiatur. Quod autem omnes sancti in hoc festo

pro nobis vniuersaliter ad intercedendum couenient: ostensum est in quadā visione: que sequenti anno ab hunc solenitatis institutione contigisse narratur. Cum enim custos ecclesie sancti petri in urbe omnia altaria circumficeret: et omnium sanctorum suffragia implorasset: ad altera sancti petri rediens in spiritu rapit. Et ecce vidit regē regum in sublimi solio confidentē: et omnes angelos circūstantes: deinde regina in diademate fulgente cum dominarū multitudine aduenit: cui rex assurgens eam iuxta se sedere fecit. Post hec venit quidā vestitus pīlls came loris: quē sequebatur multitudine venerabilium seniorū. Deinde aduenit alius in papali habitu decoratus quē plurimi in pontificalibus sequebatur. Postea processit innumerabilis missie multitudine. Post quos aduenit turba diversarū gentium infinita. Hi omnes ante regē aduenierunt et eum flexis genibus adorauerūt. Angelus autem qui custodem ducebat eidem visionem exposuit. Afferens reginam matrem dei esse: dominabo virginē baptistā: seniores patriarchas et prophetas. Papali habitu ornatus pīllus apostoli: pontifices aplos oēs: milites martyres: turbam reliquam confessores. Qui ideo ante regem regum Christum venerant: ut pro honore ipsis hac die exhibito gratias agerent: et pro orbe vniuerso exorarent. Deinde discus custos ad locum alium ductus vidit vtriusque sexus homines: alios immensis duerfis delitib; gaudentes: alios inopes et famelicos mendicantes. Dixit autē angelus hunc locū purgatorium esse: abundantes vero animas illas esse quibus ab amicis per suffragia subuentebant: egentes vero quarū cura nullatenus habebatur. Tullit igitur ut omnia vīsa summo pontifici interim: ut post festū omnium sanctorū dilectum statueret: animarum: ut saltē generalia suffragia illa die pro illis fierent: qui specialia habentes non possent: propter quod commemoratione de funeris sequentie die ordinara est.

De sanctis Esarlio et Tullino mar. Cap. ii.



Esarius

vullan marces: apud racinā campāne ciuitatem passi sunt sub claudio imperatore. Erat enim firminus quidam pontifex taracine ciuitatis qui per singulos annos ramam ceremoniā pro salute reipublice et principium romanorum fieri suadebat. Vuenem enim per vii. aut. viii. menses in deinceps enutritum faciebat kalendis Ianuarii per cum immolare: et deinde ipsi vuenem armati montem arnū ascendere: et inde se precipito

ib. iii

bare: cuius corpus summo honore collectum in templo apollinis comburebatur: et cineres pro reliquis recondebatur. Eodem tempore cesarius diaconus ex aphyra ad predicram ciuitatem deueniens: et kale. ianuarij: hec videns et abhorrens ac redarguens: de xpianitate suspecus tenuis est a firmino pontifice: et a iurio primario cinciratis. Et post dies. viij. traditio est leontio cōsulari. Quo iubente nudat? ante templū apollinis adiunctus est. Dum autē orasset templū corruist: et firminū pontificē interfecit. Namante autē populo: cesarum innocentem leontius eum in custodia iudicium detinuit per menses. xiiij. Post hec autē inde edescens: sed ab angelo capillis suis subito crescētibus induitus: duz peteret se modicū relaxari et dimissus orasset: lux ipsi de celo nimia effusa est. Que cernens leontius conuertitur: et a cesario baptizatur: et a iuliano presbytero sacra comunione sanctificatur: ut dictū est supra de eo. iii. kalē. nouembri. Postq̄ nō sanctus leontius obiit: luxurius cesarū et iulianū detinuit: et in sacco vincos in mare simul precipitari fecit. Quorū corpora a mare ad littus iactata eu sebius colligit: et ea cōdigno honore sepeliuit kalen. nouembri: luxurius nō post dies mos dicos a serpente percussus interiit.

De sancto Benigno presbytero
et martyre. *Lap. iii.*



Benigner et martyris passus est apud castrum divisionū sub aurelianō imperatore. Qui cum ipsius augusti tempore cū andochio presbytero et thyso diacono: et a sancto episcopo polycarpo iohannis euangeliste discipulo ad predicandū in galliam missus esset: ad portum massilie deuenientes ciuitatē eduam adserunt: ubi a fausto quodaz senatore iam voto christiano licer occulto honosifice suscepit sunt. Quem cum filio symphoriano adolescente et omni familia baptizauerūt. Ad culus etiam preces ad ciuitatem lingoniam accesserunt: leontillā fausti sororem christianā fieri cūpientem cum tribus eius nepotibus: quorum ipsa avia erat: scilicet speusippo eleusippo et meleusippo vnde sacra persuaderunt: et in christi si de docuerunt. De quibus supra in eorū passione dictum est. xvi. kalendas februario. Deinde benignus presbyter divisionum redit. Ibis predicare cepit. Aurelianus ergo imperator illuc deueniens: benignum comprehensum et sacrificare recusantem: nemis durissimis cedi fecit: et inde a trocheas extensus carceri mācipauit: ubi ab angelo confortatur: et vulnera eius sanantur; die sequenti imperatori exhibi-

betur: cuius iussione ad templum ducitur: et immolare suaderetur. Sed oratione ab eo facra idola sicut fumus evanuerūt. Quē aurelianus stratus mandauit in carcere mitti: et in faxo per forato pedes eius includi: et fides in digitis manum affigi: atq; per dies seprem omnē ei cibum potum negari: canes quoq; famelicos secū recidi: ut canes eius laceraret. Cum autē sanctus diebus set in oratione perseverasset: canes adeo mitigauit: ut nec vestem eius ledarent. Die ho septimo aperta custodia benignus illesus inuentus est: et a sudib⁹ et cippo solus tuus. Tuncq; iubente imperatore: vecte ferro in collo cōtusus: et lancea confosus expirauit: visa quoq; est colubra nivea ex ore eius progre⁹: et usq; ad celos euolare. Corpus autē remāsit nimio fragrans odore: quod a xpianis in eodem castro sepultum est kalen. nouembri.

De sancta Maria virgine et martyre. *Lap. iii.*



Maria vgo

er martyris apud ciuitatem nicosie medie passa est.



Que dum ester arcilla cuiusdam tertulij principalis: et a domino suo propter natalem filii hostie dñs immolarentur: illa a conserva domine delata: q; de sacrificijs: ut pote christiana gustare noluisse: verberibus dñis afflita est: et a tertulio duro carcere mancipata: ibi diebus decem fame cruciata est. Quibus a romano preside cōpertis mariam sibi presentari fecit: eamq; sacrificare nolentem: vngularum lanatiōne vexari piecepit. Sed clamore populū innocentē virginē protestantis: eā ad carcere duci mandauit. Que duz duceref: manus se tenetū evadens et fugiēt ab ipsis insequeatur. Dumq; ad faxū collis deuenisset: faxū diuinā virtute scindit: et virginem intra se recipiēs confessim concludit: et persecutores excluduntur: ac in testimoniuī miraculi frusta aliqua ex vestibus virginis: extra petras concisa dimittuntur. Quod illi cernētes: ferriti faxū circueunt: nec additum ullum inuenire possunt. Andens hec preses populū ad faxū concidēndū aduocat: ut inde maleficā educat. Sed tonitrua et fulgura maxima continuo eruperunt: equitesq; duo equis igneis insidentes de celo aduolarunt. Populū nō pauentes ad tempa deoꝝ recurrerunt: verū erumpentes fūmina duo milia gentiliſſi interfecerūt. Adolā quoq; plurima in puluerem redegerūt. Quevidentes multe alii paganorum numero tria milia ad christum conuersi sunt. Preses aurē et fulgure interemptus est. Maria nō faxo inclusa migravit ad dominum. Postea quoq;